

nye studieordning. Begge love bygger på forudsætningen om *optagelse af 750 medicinske studerende ved Københavns universitet pr. år.*

Som det fremgår af ministerens fremsættelse og af lovforslagets bemærkninger, var der allerede ved lovforslagets fremsættelse udført et omfattende programmerings- og projekteringsarbejde.

Finansudvalget havde i januar 1969 ved tiltrædelse af en redegørelse for det udførte projekteringsarbejde og andre forberedende arbejder med henblik på det kommende byggeri givet tilslutning til, at de forberedende arbejder kunne videreføres under forudsætning af, at forslag om bemyndigelse til undervisningsministeren til iværksættelse af selve opførelsen af det nye institutkompleks blev fremsat som lovforslag.

Københavns universitet havde i en redegørelse for udbygningen af de lægevidenskabelige institutter ved universitetet bl. a. sat det som et mål, at man skulle tilstræbe, at *forholdet mellem antallet af lærere og studerende* ved de teoretiske institutter ikke skulle blive ringere end 1:5-6. En opfyldelse af dette ønske ville medføre, at *antallet af medarbejdere* ved fuld udbygning ville vokse til ca. 1.460 personer, hvilket ville være mere end en 3-dobling i forhold til staben af medarbejdere i 1968-69.

Regeringen havde kunnet tilslutte sig, at man måtte tilstræbe en væsentlig forbedring af undervisningsforholdene, men havde fundet, at en så voldsom vækst i staben af medarbejdere ikke ville være forenelig med de ønsker, der med fuld ret fremsattes fra anden side.

Loven er baseret på, at der under fastholdelse af det forudsatte antal studerende fastlægges en øverstegrænse på 1.000 personer for staben af medarbejdere ved fuld udbygning. Herefter skulle udbygningsudgifterne, der på grundlag af universitetets redegørelse var beregnet til ca. 700 mill. kr., kunne reduceres til den i loven anførte ramme på 525 mill. kr.

Undervisningsministeren fremhævede i sin fremsættelse, at regeringen havde lagt afgørende vægt på, at revisionen af udbygningsplanerne kunne ske, uden at det var nødvendigt på afgørende måde at ændre i det tidligere tilvejebragte projektmateriale. Der ville således stadig være mulighed for senere at vende tilbage til den oprindelige udbygningsplan, dersom udviklingen i fremtiden skulle gøre dette ønskeligt.

Endelig omtalte ministeren betydningen af placeringen umiddelbart op ad Rigshospitalet. En direkte forbindelse hertil var med i planerne, men havde ikke kunnet fastlægges på grund af de uafklarede motorgadeplaner. Det var i øvrigt sikret, at en eventuel ændring af disse planer ikke ville nødvendiggøre væsentlige ændringer i projektet.

Lovforslaget fik en velvillig modtagelse og behandling i folketinget. *Orla Møller* (S) gav dog udtryk for betænkelighed ved den nedskæring, der var foretaget i forhold til ønsker fra det lægevidenskabe-